

materiale til Raadighed for mig, saa at jeg med Tallene kunde godtgøre dette. Imidlertid havde jeg allerede tidligere spurgt, om man i Ministeriet vidste noget om, at der var videresolgt Huse i nogen Udstrækning, og jeg kunde allerede i Folketinget svare, at for Ministeriet var dette ikke oplyst. Jeg skal nu oplyse det ærede Medlem om, at i Tidsrummet 1908—19 er der i alt udlaant til Byggeforeninger en Sum af 5 173 666 Kr. 66 Øre, og der er bortsolgt i samme Tidsrum Huse fra Byggeforeninger til et Beløb af 281 415 Kr. 74 Øre, altsaa ikke udover 5 pCt. af den udlaante Sum. Dette synes mig da først at vise, at om nogen Spekulation af Betydning kan der slet ikke være Tale paa dette Omraade. Men dernæst maa man dog ogsaa erindre, at naar et saadant Hus bortsælges, som et Foreningsmedlem ejer, kan det ske af mange Grunde, der ikke har med Spekulation at gøre. En meget almindelig Grund, som jeg kan nævne, er den, at f. Eks. den Tjenestemand, som sidder inde med et saadant Hus, forflyttes og derfor naturligt kommer til at sælge. Nu vil jeg ikke nægte, at ogsaa det kan tænkes, at Tjenestemanden, Ejeren, lukrerer ved Salget. Det er ikke underligt i Tider, hvor Huse, Ejendomme er steget i Pris i saa høj Grad, som dette har været Tilfældet i de sidste Aar, baade paa Grund af Materialets og Arbejdslønnens Stigning. Dette har det naturligvis ikke været muligt for Ministeriet at undersøge nøjagtigt; dog er det vist, at de Summer, det drejer sig om, er ubetydelige i Forhold til den udlaante Sum, og oven i Købet falder en stor Del af denne Sum indenfor en Periode, hvor der slet ikke kunde være Tale om Spekulation paa den Maade som nu til Dags, nemlig hvor Ejendomme ikke var steget paa den Maade som nu, altsaa forud for Krigsperioden. Imidlertid har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at Ministeriet skal vogte sig for at yde Laan til saadanne Byggeforeninger, som han kalder: ikke eksemplariske, og hvis det er muligt for Ministeriet at undersøge dette, skal det naturligvis blive gjort. Men den dybere Undersøgelse af dette ligger egentlig i Boligkommissionen, og da Finansministeriet, hver Gang man faar et saadant Andragende, sender det først til Boligkommissionen og lader denne omhyggeligt undersøge det og kun imødekommer Andragendet, hvis Boligkommissionen anbefaler det uden Forbehold, og da, hvis Boligkommissionen endvidere stiller visse Krav til Byggeforeningen, som Finansministeriet skal paase

overholdes, dette ogsaa sker, saa forekommer det mig dog, at der er Udsigt til, at det ærede Medlems Ønsker vil blive opfyldt. Jeg skal i alt Fald bestræbe mig for at paalægge Administrationen, at alle tilbørlige Hensyn tages, for at man ikke fra Statens Side kommer til at støtte en Spekulation, der paa ingen Maade fortjener Støtte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1540; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 3511).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): Da det foreliggende Lovforslag var til første Behandling her i Tinget, havde jeg Lejlighed til med den højtærede Justitsminister at drøfte adskillige Spørgsmaal vedrørende Retsplejereformen, deriblandt enkelte Spørgsmaal af mere principiel Karakter. Den højtærede Minister henstillede imidlertid, at man opsatte Drøftelsen af saadanne principielle Spørgsmaal til en senere Lejlighed, som uden al Tvivl vilde komme, og nu indskrænkede sig til at afhjælpe de mere praktiske Mangler, som havde vist sig ved Retsplejeloven. Under Forhandlingerne i Udvalget har den højtærede Minister senere henstillet, at man søgte at føre Forhandlingerne om denne Sag til Ende saa hurtigt som muligt, da det er af Vigtighed for Administrationen snart at kunne træffe sine Forholdsregler. Udvalget har taget disse Henstillinger til Følge. Vi har bortset fra Muligheden af for Tiden at foretage mere principielle Ændringer i Retsplejereformen, og vi har overhovedet ikke